Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 110. **Brașovŭ, Mercurĭ 18 (30) Maiu** **1888.**

Brașovŭ, 17 Maiu st. v. 1888.

„Bismark poruncesce în Ungaria!"

Strigătulŭ acesta, cu care a fostŭ întreruptŭ de pe băncile stângei estreme ministrulŭ-președinte Tisza tocmai pe când vorbea de încurcătura situațiunei politice și de probabilitatea, că esposanții ungurĭ, carĭ arŭ lua parte la esposițiunea universală din Parisŭ în anulŭ viitorŭ, arŭ puté sĕ sufere pagube, isbucnindŭ unŭ rĕsboiu, caracterisézá întréga discusiune, ce s'a încinsŭ în dieta ungară asupra interpelării lui Helfy; elŭ ne esplică încă și impresiunea sensațională ce au făcut'o declarările d-lui Tisza, a cărorŭ cuprinsŭ l'amŭ împărtășitŭ cetitorilorŭ noștri în numĕrulŭ de erĭ.

Décă d-lŭ Tisza ar fi vorbitŭ mai liniștitŭ și n'ar fi atinsŭ córda delicată a raporturilorŭ deplorabile politice dintre marile state ale Europei și décă n'ar fi vorbitŭ de posibilitatea ca viitórea esposițiune din Parisŭ sĕ fiă turburată printr'unŭ rĕsboiu, discursulŭ lui ar fi fostŭ luatŭ simplu la cunoscință fără nicĭ o emoțiune. Astfelŭ însĕ declarările sale au produsŭ pretutindenĭ și mai cu sémă în Francia unŭ adâncŭ resentimentŭ.

Cu deosebire îndoielile, ce le-a esprimatŭ d-lŭ Tisza în privința tăriei și stabilității guvernului francesŭ, ḑicêndŭ că nu-i sigurŭ că acestŭ guvernŭ va sci feri culorile Ungariei de batjocurire, când ar fi destășurate la esposiția din 1889, au trebuitŭ sĕ facă cea mai rea impresiune în Paris.

„Dlŭ Tisza" — scrie „N. fr. Presse" — „a zugrăvitŭ icóna, cum în momentulŭ când va sosi scirea, că s'a ruptŭ pacea și oștirile germane s'au pusŭ în mișcare, massele din Paris se vorŭ rostogoli pe strade, cum vorŭ batjocuri pe aliații imperiului germanŭ, sfĕrticândŭ stégulŭ ungurescŭ și necinstindŭ emblemele s-lui Stefanŭ. Nicĭ măcarŭ pentr'unŭ singurŭ anŭ nu voiesce sĕ garanteze guvernulŭ ungurescŭ pacea, și celŭ ce va ceti vorbirea lui Tisza va fi cuprinsŭ de fiorĭ. *Impresiunea acestei vorbirĭ va fi cu atâtŭ mai tare, cu câtŭ ea vine cu unŭ rĕsunetŭ din Germania.* Controlulŭ pașportelorŭ la granița dintre Francia și Alsația s'a înăspritŭ, organulŭ principelui Bismark pórtă unŭ limbagiu aspru contra Rusiei, precum de multe lunĭ nu l'a mai purtatŭ, și negura unei seriόse discordanțe se așéḑă érăși peste continentulŭ nostru..."

Unulŭ din organele de frunte ale d-lui Tisza, vrêndŭ sĕ motiveze discursulŭ acestuia, tórnă numai oleu pe focŭ.

Ḑice mai întâiu „Pester Lloyd" că în Ungaria nu sĕ sémte ca o necesitate industrială participarea la esposiția francesă. Ungurii nu potŭ aștepta dela ea onorurĭ și recunoscință, pentru că le lipsesce Francesilorŭ înclinarea de a-i considera ca egalĭ și coordinațĭ în valóre, și după părerea Francesilorŭ Ungurii se țină de popórele culturale încă „nerecepte," Ungaria li se înfățișéză încă, ca o țéra interesantă o „țéră de țiganĭ" („*pays de Tziganes*"). Acésta este a se atribui numai „lipsei de pricepere etnografică a Francesilorŭ și unei îngâmfărĭ órecare de cultură, care le turbură sensulŭ pentru aprețiarea unei civilisațiunĭ mai tinere."

Fóia tiszaistă recunósce mai departe, că *politica* pledéză mai alesŭ în contra participării Ungariei la esposiția din Parisŭ. In prima liniă, ḑice ea, suntŭ considerațiunile față cu sentimentele dinastiei, căcĭ esposițiunea în 1889 forméză unŭ felŭ de apoteosă a marei revoluțiunĭ, căreia i-a căḑutŭ victimă o fiică a casei domnitóre habsburgice, considerațiunĭ cari îi suntŭ fiecăruĭ Ungurŭ mai prețióse decâtŭ considerațiunile față cu sensibilitatea Francesilorŭ.

Caracteristicŭ este numai, că d-lŭ Tisza în vorbirea sa n'a amintitŭ cu nicĭ unŭ cuvêntŭ considerațiunile aceste față cu dinastia. Par'că s'ar fi feritŭ de așa ceva. „N. fr. Presse", vrea sĕ esplice acéstă surprinḑĕtóre tăcere prin alte considerațiunĭ, ce ḑice că le-arŭ fi avutŭ ministrulŭ-președinte. „Tisza" scie — ḑice fóia vienesă — că memoria propriei revoluțiunĭ este încă tare în Ungaria, elŭ sémte că argumentulŭ cu osândirea la mórte a fiicei Maria Theresiei n'ar fi avutŭ nicĭ unŭ efectŭ, de aceea a întrebuințatŭ tonulŭ acela, care speria mai multŭ pe parlamente".

Dér chiar admițêndŭ acésta, este și rĕmâne lucru straniu, că unŭ ministru-președinte nu se încumetă a da pe față înaintea parlamentului „sentimentele sale de lealitate și de devotamentŭ cătră tronŭ", și se mărginesce a parada cu ele numai în foile sale.

De aceea ni se pare, că în realitate numai motivulŭ din urmă, ce'lŭ înșiră „Pester Lloyd" a fost deciḑĕtorŭ în atitudinea d-lui Tisza, adecă „considerațiunea față cu aliatulŭ și amiculŭ, a căruia dușmanŭ de mórte suntŭ Francesii".

Acésta a voitŭ sĕ-o esprime și acelŭ deputatŭ din stânga estremă maghiară, care a strigatŭ: „principele Bismark poruncesce în Ungaria". Organulŭ lui Tisza supĕrat, că s'a adusŭ în desbatere numele lui Bismark, întrébă ironicŭ pe cei din stânga: „nu cumva vĕ place mai bine Bonlanger?" — „celŭ ce întinde mâna autocrației rusescĭ, care în trecutŭ a comisŭ o crimă sângerósă contra Ungariei și care și în presentŭ amenință a lovi cu sabia esistența națională a Ungurilorŭ"...

Fiindcă în afacerea participării la esposiția din Parisŭ se puse atâta greutate pe „reputațiunea politică a Ungariei" și pe respectarea sensibilității Germaniei, declarațiunile d-lui Tisza câștigă unŭ caracterŭ ostilŭ față cu Francesii și aceștia îlŭ și privescŭ ca ostilŭ.

După cum ni se telegrafiază, foile francese consideră vorbirea d-lui Tisza ca o provocare și o insultă contra Franciei. Tisza, ḑice „Liberté", a întrecutŭ pe Bismarck cu atacurile îndreptate la adresa Francesilorŭ.

Pe Francesĭ nu i-arŭ fi turburatŭ de locŭ décă li s'ar fi spusŭ simplu, că Ungaria nu voiesce sĕ participe nicĭ într'unŭ feliu la esposițiunea lorŭ în 1889, ceea ce-i turbură însĕ așa de multŭ este motivarea acestei neparticipărĭ, care face sĕ apară ministrulŭ președinte ungurescŭ ca unŭ pionerŭ alŭ principelui Bismark în contra Franciei.

Se vorbesce că Francia voiesce sĕ facă și pașĭ diplomaticĭ la Viena, din causa vorbirei d-lui Tisza și că se pregătescŭ interpelațiunĭ în camera francesă.

Décă vomŭ pune față cu generala desaprobare ce-o întîmpină vorbirea d-lui Tisza în Parisŭ faptulŭ, că foile din Berlinŭ o aplaudéză, ca o dovadă despre conglăsuirea Germaniei și Austro-Ungariei în tóte cestiunile politice, atuncĭ vrêndŭ nevrêndŭ trebue sĕ ne întórcemŭ la cuvintele kossuthistului din dietă, care a esclamatŭ: „Bismark poruncesce în Ungaria!"

Alegerea din Caransebeșŭ și foile unguresci.

Este de interesŭ sĕ cunóscemŭ părerile foilorŭ unguresci asupra alegerei sevêrșite Sâmbăta trecută, precum și informațiunile destulŭ de contraḑicĕtóre ce le-au primitŭ ele despre actulŭ alegerii și motivele ei. Le reproducemŭ deocamdată reservându-ne a le comenta după ce vomŭ avé informațiunĭ sigure despre cele petrecute:

„*Egyetértés*", organulŭ principalŭ alŭ clubului stângei estreme, a căruia președinte a fostŭ odinióră Ludovicŭ Mocsary, scrie despre alegerea lui următórele:

„In Caransebeș s'a făcutŭ astăḑĭ noua alegere, și resultatulŭ ei este de natură ca cu dreptŭ cuvêntŭ sĕ-lŭ putemŭ saluta ca o cucerire a cercului lăsatŭ până acuma din causa demonstrațiunei naționaliste fără representantŭ, o cucerire înaintea sânțeniei constituției maghiare și ca o împăcare a lui cu idea patriotismului maghiarŭ. Alesulŭ ḑilei de aḑĭ este Ludovicŭ Mocsary, odinióră președinte alŭ partidei independente și dela 48, ale căruia vederĭ individuale în cestiunea naționalităților s'au pututŭ condamna, dér alŭ căruia patriotismŭ curatŭ maghiarŭ nimenĭ nu'lŭ póte trage la îndoiélă și a căruia absență din cameră fără deosebire de partidă au putut'o numai regreta toțĭ aceia, carĭ sciu sĕ aprețieze în desbaterile nóstre parlamentare convingerile lui seriόse, cunoscințele lui temeinice, puterea lui de gândire și ponderositatea trecutului lui mare politicŭ. Décă totușĭ s'arŭ afla unii, carĭ asupra intențiunilorŭ esprimate în acéstă alegere arŭ avé estreme scrupule din causă, că alegĕtorii cercului suntŭ Românĭ și că alegerea a pus'o la cale Traianŭ Doda, nicĭ aceștia n'arŭ trebui sĕ trécă cu vederea, că Ludovicŭ Mocsary n'a făcutŭ înainte de alegere înaintea cercului electoralŭ nicĭ o promisiune și nu șĭ-a desvoltatŭ nicĭ unŭ programŭ și despre dênsulŭ nimenĭ nu póte presupune, că trecêndŭ peste vederile sale cunoscute va lăsa sĕ fiă influințatŭ de oportunitatea posițiunei individuale. Noi privimŭ alegerea lui, ca o cucerire a cercului de alegere naționalistŭ înaintea ideei de statŭ maghiarŭ și a patriotismului maghiarŭ. Nu ne îndoimŭ că și parlamentulŭ maghiarŭ, când va saluta din nou pe Ludovicŭ Mocsáry între membrii sĕi, totodată va documenta, că față cu naționalitățile nu'lŭ conduce suspițiunea și ideea esclusivității și că bucurosŭ va lua în sémă opiniunile sincere patriotice décă sĕ și depărtéză de modulŭ de gândire comună."

„*Pester Lloyd*" scrie următórele:

„Ludovicŭ Mocsary a fostŭ alesŭ de partida naționalitățilorŭ cu aclamațiune ca deputatŭ alŭ Caransebeșului. Mocsary își va esercita mandatulŭ după înțelegerea ce a avut'o și va intra în dietă. Inainte de alegere elŭ a declaratŭ, că primesce mandatulŭ pe basa programului dela Sibiiu, afară de acelŭ punctŭ, care nu recunósce uniunea Ardélului cu Ungaria. La actulŭ de alegere nu s'a vĕḑutŭ nicĭ unŭ singurŭ stindardŭ. Alegerea lui Mocsary era încă de mai multe sĕptĕmânĭ proiectată, ca *ultima ratio*; cumcă ea s'a făcutŭ deja astăḑĭ acésta o motivéză cei informațĭ ḑicêndŭ, că de astă-dată alegĕtorii românĭ au venitŭ în numĕrŭ multŭ mai micŭ și că și alte semne arată, că massa alegĕtorilorŭ nu prea vré sĕ înțelégă politica de abstinență practicată de Doda și de ómenii sĕi. In asemenĭ împrejurărĭ naționaliștii n'au cutezatŭ sĕ mai repeteze încă odată acéstă comediă cam costisitóre și așa s'au decisŭ în ultimulŭ momentŭ pentru alegerea lui Mocsary, cu care pare a fi terminată Odysea alegerei din Caransebeșŭ pentru acéstă sesiune".

„*Budapesti Hirlap*" se esprimă astfeliu:

Traian Doda și aderenții sĕi aveau încă Vinerĭ diminéță planulŭ de a alege pe bogatulŭ advocatŭ Coriolanŭ Brediceanu, dér numai cu condițiunea, décă, la esemplulŭ lui Doda și Popoviciu nicĭ, dênsulŭ nu va intra în dietă și pe lângă acésta nu va abḑice de mandatŭ. Brediceanu se vede că s'a supusŭ acestei conditiunĭ, dér în anumite cercurĭ de amicĭ i-a scăpatŭ vorba, că décă odată va primi mandatulŭ se va mai gândi. Acéstă declarare a ajunsŭ la urechile comitetului centralŭ, care a lăsatŭ sĕ cadă candidatura lui Brediceanu și s'a adresat la d-lŭ Doda pentru unŭ altŭ candidatŭ. S'a mai adausŭ la acésta și împrejurarea, că comitetulŭ centralŭ n'a avutŭ destui banĭ; până acum fiăcare alegere a costatŭ la 3000 de fl. pentru-că fiăcare alegĕtorŭ primea câte 2 fl. Brediceanu și partida lui refusau de a da banĭ și așa au candidatŭ pe Mocsary, care dinainte a declaratŭ, că primesce mandatulŭ și și programa dela Sibiiu, afară de acelŭ punctŭ, care vorbesce de autonomia Ardélului. E interesantŭ și caracteristicŭ, că literile credenționale sună pe numele „Ludovic Mocsariu".

SCIRILE ḐILEI.

Se vorbesce că la *esamenele de maturitate și la cele semestralĭ* dela gimnasiulŭ românŭ gr. or. din Brașovŭ va asista în anulŭ acesta și Escelența Sa părintele Metropolitŭ *Mironŭ Romanu.*

***

Ministrulŭ de honveḑĭ a ordonatŭ

ca batalióneloră de *honvedĭ* singuratice sĕ li se împartă câte *40 părechĭ de opincĭ* pentru aceia dintre recruțĭ, carĭ nu sunt dedațĭ a purta cipicii (bakáncs) și în urma acésta suferă adeseorĭ de rosură la picioră. La exercițiile din anulă acesta se voră întrebuința pentru prima óră opincile. — Ca mâne vomă audi pe foile șoviniste plângêndu-se, că se valahiséză honvedii din causa opinceloră ce le vor purta parte dintr'ênșii.

* * *

In urma unei ordinațiunĭ mai nouĕ a ministrului ungurescă de honvedĭ, din muncitorii obligațĭ la serviciulă glóteloră se voră forma în casă de rĕsboiu așa numitele clase de muncitorĭ. Aceștĭ muncitorĭ se voră aplica parte la serviciile de casă, parte la servicii de atelieră.

* * *

Érășĭ *a pățit'o o trupă de teatraliștĭ ungurescĭ*, carĭ trecêndă prin Alba-Iulia, se opriră aicĭ pentru a da trei producțiunĭ. O singură producțiune însĕ lĭ-a fostă peste capă de ajunsă pentru a se convinge de marele fiasco ce-i aștéptă, și o luară la sănĕtósa în altă parte.

* * *

Venitulă brută ală *căiloră ferate r. ungurescĭ* dela prima Ianuarie și până la 19 Maiu n. c. a fostă de 10,037.285 fl., mai multă cu 437.280 fl., ca în aceeașĭ periodă a anului trecută.

* * *

Junimea studiósă dela *gimnasiulă gr. cat. română din Năsĕudă* învită la *Maialulă* ce se va ține la 25 Maiu st. v. (6 Iuniu st. n.) în „Castrulă" din Năsĕudă, eventuală în hotelulă „Rahova." Inceputulă la 10 óre a. m.

* * *

In Bucurescĭ a apărută ună nou diară cotidiană: *„Dreptatea,"* ală căruia directoră politică este d-lă *Nicolae Fleva.*

* * *

Pentru esaminarea aspiranțiloră din România la postulă de *atașată de legațiune* s'au numită ca membrii în comisiune d-nii Crătunescu Nicolae, Iacobă Negruzi și Gh. Olănescu.

* * *

Consiliulă profesorală ală facultății de medicină din Bucurescĭ a delegată pe d. Dr. *Severeanu* sĕ asiste în numele ei la serbările ce se voră face la Bologna cu ocasia centenarului ală 8-lea ală universității.

* * *

Secerătórele cu aparate de legată snopii. D. T. Maiorescu, ministru ad-interim ală agriculturei, în România, în dorința sa de a dota agricultura cu instrumentele cele mai perfecționate și pentru a se putea demonstra cultivatoriloră noștri folósele ce ar putea trage prin introducerea secerătóreloră cu aparate de legată snopii, a decisă ținerea, sub auspiciile acelui ministeră, pe câmpulă scólei de agricultură dela Herăstrău, a unui concursă de secerătóre cu aparate de legată snopii, în dilele de 20 și 21 Iuniu st. v. Pentru recompensarea concurențiloră se stabilescă trei premiurĭ: unulă de 1500 lei. altulă de 1000 și ală treilea de 500 lei.

* * *

A apărută în Liège (Belgia) o operă datorită d-lui Henri H. Crémer, inginerŭ de mine, și intitulată: *Richesse minérale de la Roumanie.* (Bogăția minerală a României.) In citata operă, autorulă, care a lucrată în calitate de inginerŭ la salinele din țéră, descrie cu ajutorulă cercetăriloră ulterióre făcute de alții, bogățiile subsolului României.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei."

Selagiu, 23 Maiu 1888.

(Institutulă de creditŭ și economii „Silvania". — Viitórea scólă de fete în Selagiu. — Despărț. IX ală Associațiunei. — Ună esamenă la sată.)

De ună timpă încóce se simte în societatea română sĕlăgiană o mișcare, o însuflețire nobilă spre totă ce este bună și folositoră.

Deja Institutulă nostru de economii și creditŭ „Silvania" începe a-șĭ vedi fructele sale salutare; sute și sute de proprietarĭ și economĭ începŭ a rĕsufla mai liberă, de când acestă Institută începù a-le oferi împrumuturĭ avantagióse și binevenite pentru de a se scóte pe sine și moșiele loră din ghiarele usurariloră fără sufletă.

Poporulă vĕdêndu-se sprijinită, sirguința i se potențéză și privesce cu speranță în viitoră. Durabilitatea și prosperitatea institului nostru este așa déră asigurată chiar prin folósele marĭ ce le aduce, câștigându-șĭ totă mai multă încrederea și sprijinulă publicului. Dovadă împrejurarea, că deși din capitalulă de 75 mii mai lipsescă încă douĕ versaminte totușĭ posede deja o circulațiune în banĭ de 225 mii fl. v. a.

De multă s'a sêmțită în Selagiu lipsa unei școle române de fetițe; spre realisarea acestei dorințe s'au consfătuită de multă și de multe orĭ pionerii culturei sĕlăgene, însĕ tóte numai încetulă cu încetulă s'au putută realisa.

După constituirea „Reuniunei Femeiloră române sĕlăgiene", în anulă 1880, s'au ținută adunărĭ generale anuale împreunate cu concerte, tombole și petrecerĭ, în favorulă fondului Reuniunei, care se compunea numai din taxele membriloră. Și putemă afirma, că pe lângă acea, că Reuniunea ca corporațiune servesce spre înaintarea culturei femeiloră române, mai dispune și de ună mică fondă ca de 2000 fl., cu care érășĭ numai scopurile culturale ale femeei române sĕlăgene se potă înainta.

Numai una ar fi de dorită: ca cu ocasiunea adunăriloră generale ale Reuniunei, comitetele arangiatóre respective sĕ-șĭ țină de sânta datorință a-șĭ pregăti cu cea mai scrupulósă atențiune bilanțulă asupra erogateloră și percepțiuniloră sale; acelă rațiociniu de interesă publică sĕ-lă dea publicității. în tótă estensiunea, în unulă din diarele nóstre cuotidiane, ca astfelă sĕ se încunjure unele susceptibilitățĭ ce se ivescă după decursulă aceloră adunărĭ. In casă când comitetulă aranjatoră ar întârdia a satisface acestui obligamêntă, sĕ fiă admoniată de către comitetulă permanentă ală Reuniunei.

In anulă curentă adunarea generală a Reuniunei se va ține în comuna Domnină lângă Cehu, tragă atențiunea celoră competențĭ, ca cu acea ocasiune óspeții sĕ nu fiă espușĭ vecsațiunei cutăruiva ospĕtară, precum a fostă în Buciumĭ, unde ună biletă de prândă costa 1 fl. 50 cr. și totușĭ pe timpulă prândului nicĭ mese, nicĭ scaune, ci așa dicêndă óspeții și le-au improvisată; afară de aceea, mâncările n'au fostă gustóse, ba nicĭ n'au ajunsă, măcară că banii de prândă, bine pipĕrațĭ, i-au sciută primi dela toțĭ. Ar fi consultă, ca comitetulă arangiatoră sĕ se îngrijéscă de prândă, sĕ nu fiă ună prândă pré scumpă căcĭ scopulă nĭ-e sĕ petrecemă câteva momente în colegialitate, ér nu sĕ admirăm arta gastronomiei și banii sĕ alunece în punga nu sciu cui și pentru ce. Sĕ revină însĕ la obiectă:

„Reuniunea Femeiloră române sĕlăgene," prin urmare dispunêndă de ună fondă și fiindă lipsă iminentă de o scólă română de fetițe în Șimleulă Silvaniei, cestiunea înființărei scólei de fetițe s'a ventilată și în adunarea generală trecută a Reuniunei, și s'a adusă la valóre de conclusă decisiunea, ca ună comitetă respectabilă de femei sĕ se îngrijéscă de întruparea acestei idei nobile, și cu multă satisfacțiă putemă accentua, că nisuințele comitetului n'au rĕmasă fără resultată. S'a emisă ună numĕră de obligațiunĭ pentru de a-le primi și subscrie inteligința și poporulă cu anumită sumă de banĭ în favorulă scólei de fetițe; astfelă din aceste obligațiunĭ au incursă până acum peste 200 fl. deși aceste obligațiunĭ numai cam în a patra parte a Sĕlagiului s'au împărțită încă.

Totă în folosulă viitórei scóle române de fetițe s'a arangiată ună maială în Șimleulă Silvaniei la 8 Maiu a. c. care împreunată fiindă cu tombola, a adusă ună venită netă de peste 100 fl. v. a. S'a mai împărțită în acestă scopă prin comitetulă Reuniunei ună însemnată numĕră de cutii de tinichea (perșiurĭ, pușculițe) pela familiile carĭ cadă mai în centru, ca în acele sĕ se strîngă denarii carității dela óspeții casei.

(Va urma.)

Dela camera comercială.

Camera comercială și industrială din Brașovă e încunosciințată din partea direcțiunii căiloră ferate ungare de stată, cumcă a escrisă o pertractare de ofertă pe diua de 10(22) Iuniu a. c., 12 ore din di, pentru liferarea a 60,000 bucățĭ de traverse din lemnă de fagă.

Escrierea menționată se póte vedé în căncelaria camerei comerciale și industriale din Brașovă.

Dare de semă și mulțămită publică.

Șimleulă Silvaniei, 15 Maiu 1888.

(Fine.)

D-na Lucreția Curea din S. Georgiu, d-na Maria Gavrișiu din Bogdana, d-na Eugenia Flonta, d-na Sofia Selăgianu din Cățelulă română, d-na Maria Gheție din Șieredeiu, d-na Emilia Popă n. Manusiu din Zelau, d-na Letiția Trenca din S. Georgiu, d-lă Ladislau Vajda, d-lă Stefan Galea, d-na Ana Popă n. Lemeny din Clușiu; d-lă Dr. Ioană Nechita din Zelau, d-na Elena Maxim din Buciumĭ, d-na Ana Mica din Sz. Odorheiu; d-na Veronica Simonă, d-na Elena Simeonă din Răstolțulă mare, d-ra Elena Branu din Uinemet, d-na Emilia Orian din Ciseră, Anastasia Albu din Ninișă, Oniția Barbanția, Catarina Barbanția din Nireșă d-na Victoria Lupanu din Baia mare, d-na Maria Ciontea n. Pop din Sisiescĭ, d-lă Constantin Lucaciu din Baia mare, d-na Nina Varvari din Birseulă de susă, d-na Anna Mureșianu din Bodia, d-na Paulina Curea din Paresia, d-na Ana Morariu din Almașulă mare; Anisia Ficuțiu din Bogdana, Maria Banutiu din Bogdana, dómna Veronica Papiriu n. Popă din Ciumerna; domnulă Ionă Germană teologă; dómnna Anastasia Moldovană din Agrigiu, d-na Bania Ida, d-na Ana Punguțiu din Buciumĭ; Anica Bănuță, Dochia Vlaicu din Bogdana, Ana Gogu din Trăsuia, d-na Veronica Liscan n. Chitta din Ciseriu, d-șórele Rosalia și Elena Prunduțiu din Agrigiu, d-na Iustina Gal din Sucuieu, d-na Ana Marincașiu din Sucuiee, d-na Cornelia Popă din Morlaca, d-lă Fengenbaum Bernath din Buciumĭ, d-na Regina Meseșianu din Nestia, d-na Silvia Sadosu, d-na Elena Hossu-Longină n. Popă din Deva, d-rele Eugenia și Emilia Trifu din Zelau, d-ra Rosalia P. Papiriu, d-ra Iuliana P. Papiriu din Iclodă, d-na Cornelia Petrasă din Fizeșă, d-na Veronica Popă din Trăsnea, d-na Maria Mironă,

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(2)

Snóve și poveștĭ slavice

istorisite după F. S. Kraus

IVO FRUMOSULŬ.

Nu sfìrșise vorba și veni sórele, ér Ivo Frumosulă abia avù vreme sĕ se dea din calea lui, ér sórele întrebà pe Ivo: „Ce supĕrare ai, Ivo Frumosule?" Ivo îi rĕspunse: „Ce supĕrare? Mai bine nu mĕ mai întreba, ci spune'mĭ unde suntă curțile craiului Rogacĭ?" Și'i povestì apoi sórelui tótă pățania sa. „O dragă frate, Ivo Frumosule! De când trăiescă nu am audit de ea, nicĭ nu am vĕdut'o, eu te sfătuescă sĕ mergĭ la mama lunei, că feciorulă ei ocolesce lumea și diua și nóptea și elă îțĭ va spune mai de grabă ceva."

Ivo Frumosulă pornì mai departe, sĕ caute pe mama lunei, ajunse la dênsa și întrebà pe luna, dér nicĭ ea nu'i putù spune nimică ca și sórele. Luna îlă sfătui sĕ mérgă la mama vêntului și la vêntă. Vêntulă se află în tótă lumea prin tóte porțile intră, póte va sci elă ceva de craiulă Rogacĭ" — așa grăì luna.

Ce sĕ facă bietulă Ivo Frumosulă? Se pornì éră la drumă, sĕ caute pe mama vêntului; o găsì și îi povestì ce-a pățită și ce doresce. Ea îi dise: „Du-te dragulă meu, ascunde-te repede, că acușĭ acușĭ îmĭ sosește feciorulă acasă. Și'i mâniosă și turbată, că ană de ană trebue sĕ totă alerge și nicĭ odată nu se póte odihnì cum sĕ cade." Nu sfìrși vorba și sĕ și apropiă vêntulă suflândă, ér casa p'aci era sĕ se rĕstórne. „Mamă mirósă a sufletă de omă aicĭ, ce vré elă cu mine?" Mama îlă domoli și îi povestì, că Ivo Frumosulă e în casă și că doresce sĕ afle unde suntă curțile craiului Rogacĭ. „La calulă cu cóma de aură!" Așa rĕspunse vêntulă și pornì éră în lumea largă.

După ce s'a cam depărtată mama vêntului îi găti lui Ivo Frumosulă doisprédece punțĭ de luminare și ii spuse că va trebuì sĕ trécă prin o peșteră întunecósă, până ce va ajunge într'o livade, unde paște calulă cu cóma de aură. Așa îi spuse și îlă duse pe Ivo Frumosulă la gura peșterei. Intrândă în peștere, îșĭ luà rĕmasă bună dela mama vêntului, îșĭ aprinse o luminare și pornì înainte. Cum s'a sfìrșită luminarea, aprinse a doua, apoi a treia, a patra până ce'i mai rĕmăsese numai una din cei doisprédece punțĭ. Când 'i se stinse muculă celă din urmă ajunse într'o livade minunată în mijloculă ei păștea calulă cu cóma de aură, cu șea frumósă — sĕ te totă uițĭ la elă și sĕ nu te mai saturĭ. Ivo Frumosulă se apropià de elă încetă, cum îlă învățase mama vêntului, îlă bătù cu palma peste șoldurĭ și 'i dise: „Sĕ fi sănĕtosă și sprintenă calule dragă!" „Sĕ dea Dumnedeu, Ivo Frumosule! Dér ce gândă te aduce pe la noi?" întrebà calulă. Ivo îi povesti tóte pățaniile de-a rêndulă, și la urmă întrebà unde e palatulă craiului Rogacĭ? „Tare-i departe, dér de ai poftă se mergĭ pe acolo, încalecă pe mine, și légă-te cu ceva strînsă de șea, sĕ nu cadĭ."

Mare norocă avù Ivo Frumosulă, că tocmai îșĭ luase ună brăcinară nou și trainică, și'lă desfăcù, încălecà pe cală și se legà strînsă de șea. Calulă îi mai spuse odată, sĕ se țină bine, ș'apoi o pornì peste livedĭ și peste dealurĭ de credeai că sbóră, și câtă ai clipi din ochĭ nu se mai zăria nicĭ calulă, nicĭ Ivo Frumosulă.

Nu trecuse multă vreme și iată că ajungă înaintea unui palată frumosă, palatulă se afla în mijloculă unei grădinĭ. „Amă ajunsă acum și la craiulă Rogacĭ ei te voră primi cu dragoste în palată, dér tu sĕ nu te dai după vorbele loră și sĕ nu cumva sĕ rĕmâi acolo, ci vino éră la mine, altfelă e vai de dilele tale."

Așa vorbi calulă și dreptă vorbise, căcĭ nicĭ nu descălecase bine Ivo Frumosulă, și o mulțime de slugĭ veniră dela palată, unii i-au dusă calulă la grajdă alții au mersă cu Ivo la craiulă.

Craiulă l'a primită fórte bine, cum nu'i era obiceiulă, și l'au găzduită și ospĕtată — nicĭ unui craiu nu i-ar fi făcută mai mare alaiu și cinste. Nu'i vorbă, lui Ivo Frumosulă îi plăceau astea tóte dér nu se putea mira în deajunsă. că nu zăria pe fata, care svîrlise în elă cu mĕrulă de aeră. O ascunseseră șireții, căcĭ vĕduseră ei îndată, că o va lua Ivo de nevastă, căcĭ așa 'i era sórtea.

După ce înserà, îi gătiră lui Ivo o casă, unde sĕ dórmă, dér elă nu voi sĕ rĕmână acolo cu nicĭ ună preță, lĭ-a spusă că s'a jurată sĕ nu dórmă în casă câtă vreme va fi la drumă și așa se duse la calulă lui în grajdă. Calulă îi vorbi, vĕdêndu'lă că vine: „Bine ai făcută, că ai venită la mine, că fetele craiului Rogacĭ suntă usudele și vréu sĕ 'țĭ ia viéța. Ele nu vréu sĕ te cununĭ cu a patra fată a craiului și o ascundă mereu dinaintea ta căcĭ așa li s'a

d-na Mina Farago n. Muste din Drogu, d-na Ludovica Popŭ din Stârciu, d-na Maria Simonŭ din Hurediu, d-lŭ Demetriu Coroianu din Santeu, d-lŭ Teodorŭ Medanŭ din Hotoanu, d-lŭ I. Mezei din Dragu, d-na Emilia Osianŭ din Supurŭ, d-na Flórea Mircea din Bogdandu, d-na Maria Cosma din Şimleu, d-ra Aurelia Cosma din Şimleu, d-na Francisca Marcuşiu n. Hora din Şimleu, d-na Veronica Vicaşiu din Stârciu, d-ra Stefania Popŭ din Banişiorŭ, d-na Eugenia Popŭ din Iclodŭ, d-na Victoria Vicaşiu n. Papiriu din Cosniciu, d-ra Victoria Popŭ din Orteleců; d-na Lucreţia Popŭ, d-na Elena Ciuleanu din Babenĭ, Irina Rocaşiu din Solona, Junimea română din Hotoanu, d-ra Ana Seucanŭ, domnişóra Elena Tono, d-lŭ Stefanŭ Popŭ din Carei, d-lŭ Vasiliu Pascaşiu, d-lŭ Teodorŭ Medanŭ din Hotónŭ, d-na Iulia Vancu din M. Terem, d-ra Teresia Boroşŭ, d-l Ioanŭ Kövary Porteleců, d-ra Ana Călugăru din Sânteu, d-ra Boriska Laszlo, d-ra Maria Chengi din Porteleců, d-na Ana Mironŭ, d-na Elena Călugăru din Sântăn.

Observămŭ că obiectele în numărŭ de 157 donate conformŭ premielorŭ, s'au sorţitŭ în favorulŭ fondului reuniunei la adunarea generală ţinută în Buciumĭ la 4 Augustŭ 1887. ér restulŭ cu ocasiunea maialului din 8 Maiu c.

Numele acelorŭ domnĭ şi dómne carĭ pentru augmentarea fondului scólei de fete, afară de petrecerea maială au binevoitŭ a face contribuirĭ, se va publica şi sumele incurse se vorŭ cvita publice cu altă ocasiune.

In fine atragemŭ atenţiunea celorŭ interesaţĭ, că dintre sorţii câştigătorĭ de tombolă Nrii 3. 19. 31. 42. 47. 57. 58. 62. 73. 92. 94. 97. 175. 187. 269. 295. 408. 432. 473. 612. 619. 625. 603. 605. 620. 680. 696. 762. 779. 803. 874. 877. 957. şi 999 au câştigatŭ diferite obiecte însĕ până acum acelea nu s'au presentatŭ pentru ridicarea câştigurilorŭ. Decĭ posesorii acelora suntŭ învitaţĭ, ca sorţii câştigătorĭ numiţĭ mai susŭ spre ridicarea obiectelorŭ câştigate se binevoiéscă a-i presenta la preşedintele comitetului arangiatorŭ celŭ multŭ până la *15 Iuniu* c. st. n. căcĭ după acestŭ terminŭ câştigurile neridicate se vorŭ licita în favorulŭ fondului scólei de fete.

Andreiu Cosma, președinte. *Ioanŭ Lazarŭ,* secretarŭ.

Mĕsurile contra Turbărei.

Direcţia generală a serviciului sanitarŭ din Bucurescĭ publică în *„Monitorulŭ Oficială“* instrucţiunile asupra mĕsurilorŭ de luatŭ în casurĭ de muşcare a ómenilorŭ de către animale turbate. Aceste instrucţiunĭ suntŭ:

1. Ómenii muşcaţĭ de vre'unŭ animalŭ turbatŭ (lupŭ, câne, pisică, etc.) sĕ se înfăţişeze câtŭ mai curêndŭ după muşcătură la institutulŭ de bacteriologiă din Bucurescĭ, strada şi casa Brâncovénu, spre a fi căutaţĭ.

Graba este cerută mai cu sémă:

a) Décă se adeveresce prin cercetărĭ că animalulŭ, care a muşcatŭ pe omŭ, a a fostŭ în adevĕrŭ turbatŭ; *b)* Décă muşcătura s'a făcutŭ pe părţĭ neacoperite de vestminte, séu décă vestmintele s'au ruptŭ la muşcare; *c)* Décă nu au trecutŭ mai multŭ de 20 ḑile dela muşcătură.

2. Décă au trecutŭ mai multŭ de 20 de ḑile dela muşcătură, omulŭ muşcatŭ se póte supune căutărei, însĕ acésta va avé mai puţinĭ sorţĭ de isbândă pentru preîntêmpinarea bólei.

3. Căutarea persónelorŭ muşcate de mai multŭ de 3 lunĭ are şi mai puţinĭ sorţĭ de isbândă, de óre-ce turbarea se ivesce la omŭ mai cu sémă la 40 până la 60 ḑile după muşcătură şi fiind-că bóla isbucnesce rare-orĭ mai târḑiu de 3 lunĭ după muşcare.

4. Persónele muşcate de animale turbate séu bănuite turbate, carĭ se vorŭ înfăţişa la institutŭ pentru a fi căutate, sĕ aducă, décă le va fi cu putinţă şi nu se va produce multă întârḑiere pentru dobândirea lui, unŭ certificatŭ dela unŭ medicŭ séu veterinarŭ, care certificatŭ sĕ cuprindă pe câtŭ se póte următórele:

a) Impregiurările sub carĭ a fostŭ muşcată persóna; *b)* Simptómele observate la animalulŭ bănuitŭ; *c)* Procesulŭ-verbală alŭ autopsiei animalului bănuitŭ.

Acestŭ actŭ va cuprinde următórele: animalulŭ a fostŭ într'o stare negligiată, murdară şi slabă, décă se găsescŭ în laringele, faringele séu în esofagulŭ lui corpurĭ străine; starea faringelui; décă stomaculŭ conţine corpurĭ străine, de ce natură şi în ce cătăţime suntŭ acestea; care este starea mucósei stomacului; décă intestinele nu conţinŭ parasite séu lesiunĭ mai însemnate.

5. Creerii animalului (lupŭ, câne, pisică) bănuitŭ sĕ se trămită, puşĭ în glicerină, la institutulŭ de bacteriologiă din Bucurescĭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Budapesta, 29 Maiu. Atâtŭ parlamentului ungurescŭ, câtŭ şi celui austriacŭ 'i s'a comunicatŭ în modŭ oficialŭ. că Maiestatea Sa a convocatŭ delegaţiunile pentru ḑiua de 9 Iunie.

Budapesta, 29 Maiu. In camera ungară a presentatŭ Baross proiectulŭ de lege asupra regulărei Porţilorŭ de fierŭ. In desbaterea generală asupra legei privitóre la darea pe spirtŭ, ministrulŭ preşedinte a risipitŭ temerile ivite, ḑicêndŭ, că e neapĕratŭ necesarŭ a se susţiné micii fabricanţĭ de spirtŭ. Cu privire la împărţirea contingentului vorŭ fi considerate fabricele de spirtŭ pentru economiă. Proiectulŭ de lege privitorŭ la rescumpărarea regalielorŭ se va presenta la tómnă; elŭ va cuprinde despăgubirea posesorilorŭ şi arendatorilorŭ de regale.

Berlinŭ, 29 Maiu. Vorbirei lui Tisza asupra esposiţiei din Parisŭ 'i se dă o mare atenţiune. Ea este privită aicĭ ca o dovadă îmbucurătóre despre paralelitatea dintre părerile Germaniei şi Austro-Ungariei în tóte cestiunile politice.

Parisŭ, 29 Maiu. Declaraţiunile lui Tisza au produsŭ aicea *sensaţiune generală. „Liberté“* numesce vorbirea lui Tisza o **provocaţiune şi o insultă a Franciei.** *Tisza,* ḑice, *a întrecutŭ pe Bismarck* cu insultele.

S'a rĕspânditŭ sgomotulŭ, că ministrulŭ de esterne a însărcinatŭ pe ambasadorulŭ Franciei din Viena de a conferi cu contele Kalnoky din causa vorbirei lui Tisza. Probabilŭ, că va urma în camera francesă unŭ rĕspunsŭ la ea, precum şi interpelaţiunĭ în acéstă privinţă.

DIVERSE.

Ouĕle de pescĭ. Scriitorulŭ englesŭ Bertram afirmă, în unŭ opŭ separatŭ alŭ sĕu, că ar fi numĕratŭ unulŭ câte unulŭ ouĕle produse de diferiţĭ pescĭ. In ştiucă a găsitŭ 7,000.000 ouĕ; în morun 3,400.000; în cegă 1. 250,000; în scrumbie 500,000 etc. Puţinĭ din aceştĭ pescĭ se prindŭ şi décă ei unulŭ pe altulŭ nu s'arŭ nimici, cei mai marĭ mâncândŭ pe cei mai micĭ, navigaţiunea ar deveni imposibilă.

Şi tablourile îşĭ au sórtea lorŭ. Inainte de asta cu unŭ anŭ şi mai bine, o ţărancă aduse la Timişóră o icónă, învĕlită într'o pânzătură, şi o oferi mai multorŭ neguţătorĭ sĕ o cumpere. Ea spunea, că icóna (tablou în relief, turnatŭ din argintŭ) este a unei familii nobilitare, sĕrăcite, care e nevoită a-o vinde. D-lui N. i se părŭ, că face bunŭ chilipirŭ şi cumpără tabloulŭ, care se arăta a fi anticŭ. Voindŭ însĕ a-lŭ vinde mai departe, pricepĕtorii specialiştĭ declarară tabloulŭ ca unŭ lucru fără nicĭ o valóre. Decĭ neputêndu-lŭ vinde cu nicĭ unŭ preţŭ, ilŭ dede în prăvălia unui argintarŭ (giuvaergiu); acesta ilŭ espuse în galantarŭ, unde stĕtŭ multŭ timpŭ, fără de a se afla vr'unŭ cumpĕrătorŭ. Murindŭ, nu de multŭ, d-lŭ Emerich Timary, fiulŭ sĕu Bela Timary veni din Belgia la Timişóra. Tabloulŭ îi escită interesulŭ şi se hotărî sĕ-lŭ cumpere, spre a-lŭ face presentŭ unchiului sĕu. Şi-lŭ şi procură cu unŭ preţŭ de 310 florinĭ. D-lŭ Timary avea tótă causa sĕ fiă mulţămitŭ cu cumpărarea tabloului; căcĭ preţuindu-i-lŭ unŭ neguţătorŭ de obiecte de belearte din Bruxella, acesta-i oferi pe elŭ 10.000 de francĭ, ér museulŭ de acolo, către care se adresă apoi d-lŭ Timary, îi dete 50.000 de francĭ. Tabloulŭ este adecă unŭ lucru de artă alŭ renumitului turnătorŭ de metale, Petru Vischer din Nürnberg (născ. 1455, mortŭ 1529) şi representă resboinicĭ romanĭ în luptă.

Inundaţiunĭ în America. In urma revărsărei apelorŭ fluviului Misisipi şi rupelorŭ unui stăvilarŭ, s'au înecatŭ 200,000 acri de pămêntŭ. Recoltele suntŭ pierdute, cirezĭ întregĭ de vite s'au înecatŭ; circulaţiunea trenurilorŭ e întreruptă.

NECROLOGŬ.

Subscrişii, cu inima înfrântă de durere, aducŭ la cunoscinţa tuturorŭ cunoscuţilorŭ trecerea din viĕţă a Reverendissimului Domnŭ Canonicŭ *Ştefanŭ Manfi* întêmplată în 25 Maiu 1888, în alŭ 79-lea anŭ alŭ vieţii.

Nepoţii îngrijitorĭ în timpulŭ bĕtrâneţelorŭ şi morbului îndelungatŭ:

Aronŭ Papiu,
vicenotariu consistorialŭ, cu soţia:
Amalia Manfi m. **Papiu.**

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 29 Maiu st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.49	Vênd.	8.51
Argintŭ românescŭ .	„	8.46	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.04
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	104.—	„	105.—
Discontulŭ	6½—8 pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 28 Maiu st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.15
Renta de hârtiă 5%	85.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	95.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.95
Napoleon-d'orĭ	10.03
Bonurĭ rurale ungare	105.20
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.20
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	123.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.—
Renta de argintŭ austriacă	80.25
Renta de aurŭ austriacă	109.65
Losurĭ din 1860	134.90
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	866.—
Mărcĭ 100 împ. germane	62.12½
Londra 10 Livres sterlinge	126.70
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	122.25

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

---

prorocitŭ, că mare nenorocire va da peste ele, de se va întêmpla aşa ceva, ai curagiu şi nu te teme, eu te-oiu preface într'unŭ pĕrŭ din cóma mea şi aşa te-oiu scăpa, căcĭ te vorŭ căuta şi nu te vorŭ găsi.“ Şi Ivo se prefăcŭ într'unŭ pĕrŭ din cóma calului, nicĭ mai grosŭ nicĭ mai subţire, nicĭ mai lungŭ şi nicĭ mai scurtŭ, decâtŭ ceilalţĭ perĭ, Dumneḑeu l'ar fi putută găsi, dér sufletŭ de omŭ ba.

Când era pe la ḑece nóptea veniră usudele cu mama lorŭ la grajdŭ sĕ omóre pe Ivo Frumosulŭ. Au rĕscolitŭ ântâiu totŭ grajdulŭ, tóte unghiurile, dér nu l'au putută găsi nicăirĭ. La urma urmelorŭ rugară pe mama lorŭ sĕ caute şi ea, mama merse de-a dreptulŭ la cóma calului şi începŭ sĕ caute. Nu şciu ce s'ar fi întêmplatŭ cu Ivo Frumosulŭ, de n'ar fi cântatŭ tocmai atuncĭ cocoşulŭ. Astfelŭ nu l'au putută găsi usudele, şi Ivo Frumosulŭ scăpă de rĕutatea lorŭ.

A doua ḑi trăi totŭ aşa de bine, ca şi în cea dintâiu, dér n'avŭ norocŭ sĕ vĕḑă pe fata, nicĭ sĕ-i dea de urmă. Séra au cercatŭ éră sĕ-lŭ culce în casă, dér elŭ nu se învoi şi se duse în grajdŭ la calulŭ sĕu. calulŭ l'a făcutŭ muscă de aurŭ în cómă, sĕ-lŭ scape de mânia usudelorŭ. Pe la ḑece ele veniră éră cu mama lorŭ, sĕ afle pe Ivo şi sĕ pună capĕtŭ ḑilelorŭ lui. Nu-lŭ putură găsi şi puseră pe mama sĕ caute. Dér cum se apropiă de calŭ sĕ-ĭ cauté în cómă, cântă cocoşulŭ şi aşa nicĭ de astă-dată n'au putută face nicĭ o ispravă.

A treia ḑi ospĕtară pe Ivo frumosulŭ cum se cuvine, dér mânióse, cum erau, omorîră toţĭ cocoşii din cetate şi de prin prejurŭ sĕ nu la mai stea în cale. Dér calulŭ scia ce-o sĕ se întêmple şi'i poruncise des de diminéţă lui Ivo Frumosulŭ sĕ caute cu orĭ-ce preţŭ sĕ găséscă unŭ ou de găină şi sĕ i-lŭ pună sub şea. Ivo aşa făcŭ, aduse oulŭ şi-lŭ puse sub şea; până la améḑŭ oulŭ se clocise, şi până séra cocoşulŭ crescuse mere şi se puse la capulŭ calului pe-o poliţă. Séra veni Ivo Frumosulŭ la grajdŭ, se dormă lângă calŭ; calulŭ ilŭ făcu bucătură de aurŭ şi-lŭ ascunse în gură. Pe la ḑece veniră usudele, şi de astă dată aveau mare nădejde, că nu le va mai scăpa Ivo Frumosulŭ. Dér nu-lŭ putură găsi şi puseră pe mama lorŭ sĕ caute; şi ea scia unde e ascunsŭ Ivo Frumosulŭ. Nicĭ nu se apropiase bine de calŭ, şi cocoşulŭ dela poliţă începŭ a striga câtŭ ilŭ ţineau puterile.

Usudele se făcură focŭ de meniă, că nu isprăviră nimicŭ împotriva lui Ivo Frumosulŭ cu tótă puterea lorŭ şi cum au venitŭ aşa s'au şi întorsŭ dela grajdurĭ.

Astfelŭ vĕḑură usudele şi mama lorŭ, că Ivo Frumosulŭ are pe cineva, de-lŭ apĕră, şi că nu-i în puterea lorŭ sĕ-lŭ omóre în palatŭ. Au hotărîtŭ dér sĕ-i dea fata, şi sĕ-şĭ cerce apoi éră noroculŭ după ce s'a despărţi Ivo Frumosulŭ de calulŭ lui. A patra ḑi cerŭ Ivo dela craiulŭ Rogacĭ, sĕ-i dea pe fata de nevastă, că elŭ nu mai vré sĕ rĕmână în palatŭ óspe la craiulŭ şi că destulŭ a umblatŭ până a datŭ de curţile lui, cum ilŭ blăstămase fata. Craiulŭ s'a învoitŭ, a chematŭ pe fata înaintea lui Ivo Frumosulŭ şi în ḑiua aceea îi şi cununară.

Ivo Frumosulŭ plecă îndată sĕ se întórcă acasă, că aşa ilŭ sfătuise calulŭ, sĕ nu mai rĕmână la casele craiului. Craiulŭ i-a datŭ bogăţii marĭ, o droşcă poleită cu aurŭ şi patru caĭ de-ai vilelorŭ, apoi îi dete drumulŭ sĕ mérgă acasă cu nevasta lui. Ivo Frumosulŭ îşĭ înhămă calulŭ înaintea celorŭ patru caĭ ai craiului, îşĭ luă ḑiua bună dela craiulŭ şi dela ómenii lui şi plecă. Ca vêntulŭ venise de iute, ca fulgerulŭ a plecatŭ dela craiulŭ. Câtŭ ai clipi din ochĭ ajunse la livadea, unde găsise calulŭ, câtŭ ai clipi odată trecŭ prin peşteră, până unde ilŭ adusese mama vêntului. Aicĭ se despărţi de calulŭ sĕu şi calulŭ ilŭ cinsti cu unŭ pĕrŭ din cómă, sĕ-lŭ pótă chema în ajutorŭ, de va mai da de nevoi şi de nĕcazurĭ. Sosindŭ acasă l'au primitŭ mamă-sa şi tată-sĕu cu mare bucuriă şi nu se puteau mira de ajunsŭ, când le povestia Ivo Frumosulŭ păţaniile sale. Mai alesŭ tată-sĕu se bucura şi credea, că ce-au hotărît usdele nu se va mai împlini.

Dér urma alege. Fata craiului îşĭ iubia bărbatulŭ din tótă inima, căcĭ era vitézŭ şi harnicŭ, şi se totŭ temea, că surorile ei nu se vorŭ odihni până ce nu-şĭ vorŭ împlini voia cu dênsulŭ. Şi se hotărî dér sĕ se păzéscă bine. Astfelŭ în nóptea întâia nu se culcă, ci stĕtŭ deşteptă şi aştepta sĕ vĕḑă nu vorŭ veni usudele. Ivo durmia dusŭ, că era obositŭ de drumŭ şi de isprăvirile sale. Pe la ḑece nóptea năvăliră deodată usudele în casă cu paloşe, sĕ ucidă pe Ivo Frumosulŭ, şi l'ar fi ucisŭ de bună sémă, de nu s'ar fi pusŭ nevasta'sĕ-lŭ apere. Nevasta birui pe usude şi le ucise şi astfelŭ scăpă Ivo Frumosulŭ de ce-i hotărîse ele mai nainte.

Ivo Frumosulŭ a trăitŭ după aceea multă vreme, şi a avutŭ băeţĭ voinicĭ ca şi elŭ, ér de usude nu s'a mai auḑitŭ nimicŭ de-atuncea...

ALBINA, institutū de creditū și de economii.

Publicațiune

în sensulū art. de lege XXXVI din anulū 1876 § 29.

1. **Suma scrisurilorū fonciarī** puse în circulațiune cu dziua de 30 Aprilie 1888 face . . . . fl. 996,300.
2. **Pretensiunile institutului de** împrumuturī hipotecare carī servescū de acoperirea acestorū scrisurī fonciarī suntū de. . . . . „ 1,117,550.21
3. **Valórea hipotecelorū luate de basă la** susnumitele împrumuturī hipotecarī este de . . . . . . „ 5,185,170.
4. **In sensulū § 97 din statute fondulū specialū** pentru asigurarea scrisurilorū fonciarī e de . . . „ 290,018.67

acesta e indusū în contū separatū și este plasatū în efecte publice.

Sibiiu, în 1 Maiu 1888.

Directiunea.

Sz. 2623—1888 tkvi. számhoz. 71,1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassoi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy ifj. Albulesz Iuon végrehajtatónak Secereanu Bucur és neje végrehajtást szenvedö elleni o. é. 565 frt. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassoi kir törvényszék területén levö a hoszufalusi k. jbiroság területén levö a csernátfalusi határon levö a csernátfalusi 699 sz. tjkben 1203 és 1204 hrsz. a foglalt fekvökre az árverést 426 frt. ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenti ingatlanok az 1888-évi Iulius hó 4-ik napján d. e. 9 órakor Csernátfalu községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át 42 f. 60 c. készpénzben, vagy az 1881 LX tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi November hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 60 tcz. 170 §-értelmében a bánatpénznek a biróságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888 évi Mártius hó 17-én.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Nr. 1349—1887. 72,3—1

PUBLICAȚIUNE.

Din partea subscrisei primării comunale se aduce la cunoscință publică cumcă pe basa ordinațiunei Inaltului ministeriu regiu ungaricū de industrie, comerciu și agricultură din 4 Septemvre 1885 Nr. 46,379 se va ținea *Marți în 26 Iuniu a. c. la 10 óre a. m.* în cancelaria notariatului din Branulū superiorū licitațiune publică spre vêndzarea de 5000 metri cubicī lemne de bradū și molivū din pădurea comunală *Zsigara* apte pentru construcțiă plus oferintelui spre esplotare în terminū de 4 anī următorī, pe lângă observarea planului de esplótare și plătirea prețului de cumpărare în rate anuală anticipative.

Oferte confecțiunate după prescrise și provêdzute cu vadiulū recerutū, apoi cu timbru de 50 cr. încă se vorū primi pănă la ora în care se începe licitațiunea verbală.

Prețulū strigărei s'a statoritū peste totū cu 4000 fl. și amatorii de cumpărare au a depune înainte de începerea licitațiunei unū vadiu de 10%.

Condițiunile de vêndzare se potū vedea în cancelaria notariatului cercualū din Branulū superiorū în órele oficióse în tóte dzilele.

Se observă, că transportarea lemnelorū se póte efeptui atâtū cu carulū, câtū și prin plutire pe apă.

Sirnia, în 21 Maiu 1888. Primăria comunei

Nicolae Frunteșiu, primarū. **Rațū**, notarū.

Sz. 2563—1888 p. 70,3—1

Hirdetmény.

A brassói kir. törvényszék részéröl közhirré tétetik: hogy Königes János és társai brassói földbirtokosoknak, Brassó szab. kir. város közönsége összes birtokosai ellen, határtagositas iránt benyujtatt keresete folytán, a megengedhetöség feletti tárgyalás 1888-ik évi Iulius hó 19-ik napjának délelötti 10 orájára Brassó városában a város házához tüzetett ki melyre az összes érdekeltek az 1880 évi Augustus 23-án 2364 sz. a. kibocsátott birtok rende utasitas 36-ik §-ában irt jogkövetkezmények terhe alatt, azon megjegyzéssel idéztetnek hogy a tagasitási kereset egy példánya a városi tanácsnál vagy a kir. törvényszéknél a hivatalos orák alatt betekinthetö.

Brassó, 1888 Majus 22-én. *A kir. törvszék üléseből.*

Subscrisulū consorțiu alū mĕsarilorū recomandă onoratului publicū asortimentulū sĕu de mobile gata de mĕsarū și îmbrăcate de tapițierū, de cea mai bună calitate, cu cele mai eftine prețurī, în depositulū sĕu nou deschisū, *Strada Vămii Nr. 5.*

Cu distinsă stimă:

Primulū consorțiu brașovênū de mĕsarī pentru construcțiunī și mobile. 63,5—4

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRAȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provĕdzută cu cele mai nouĕ mijlóce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipurī,

primesce și efectuéză totū felulū de lucrărī tipografice, precum:

Opurī și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aurū, argintū și colorī, tabele, etichete de totū feliulū și esecutat elegantū.

Pentru comercianțī: **adrese pe scrisorī, facture, liste cu prețurī curente, avisurī, recomandațiunī, cerculare** ș. a.

Programe elegante, bilete de visită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore.

Dispunêndū de mașinī perfecționate și de isvóre eftine pentru procurarea hărtiei, stabilimentulū nostru tipograficū este în posițiune a eseuta orī-ce comandă în modulū celū mai esactū și esteticū precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescū **în biuroulū tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiulū I,** cătră stradă. Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovū.